

[Hagen Hagensen]

til regeringsforslagene, der ikke betyder større reallønsnedgang, men gør forbrugsvalget friere ved tilstrækkelige offentlige besparelser og nedsættelse af de direkte skatter. Vedtages regeringsforslagene om afgifter på energi, er det klart, at det første punkt i vor plan om direkte begrænsning af energiforbruget har begrænset interesse, men planens øvrige punkter om stop for lønglidning og almindelige lønstigninger i den indeværende overenskomstperiode og om ombytning af dyrtidsportioner med lettelse i de direkte skatter og om ændring af dagpengeordningen og endelig om stop for større offentlige udgifter er afgørende og væsentlige.

Kyndige økonomer har bedømt virkningen af denne 6 punkts plan. Den vil på kort sigt – og det vil sige til næste år – betyde, at vi er på linje med det, som regeringen ønsker at gennemføre, men – og det er meget væsentligt – KF-planen giver øget beskæftigelse, hvor regeringsforslagene betyder øget ledighed. På længere sigt vil virkningen fra KF-planen blive kraftigere positivt både på betalingsbalancen og på beskæftigelsen. I 1982 er der regnet med, at vores betalingsbalance skulle blive forbedret med 7 mia kr. på grundlag af denne 6 punkts plan, og, hvad der måske er endnu mere væsentligt, at den kan beskæftige 60.000 flere, end vi har beskæftiget i dag. Det giver alligevel noget at tænke over.

Hvor der er vilje, er der vej. Det konservative folkeparti har viljen, men endnu ikke magten. Regeringen har magten, men så sandelig ikke viljen. Det viser de forslag, man er kommet med; der vil ikke blive ære af de indgreb, regeringen foreslår.

Inden jeg går over til at gøre nogle bemærkninger om de enkelte lovforslag, skal jeg gennemgå ændringsforslagene, og hvis jeg kommer til at glemme nogle, er det, fordi de virker ret tilfældige. Vi havde egentlig helst undladt at stemme til alle ændringsforslag for at markere, at vi hverken har lod eller del i noget af det, der foregår her. Det er så ringe, at vi kun kan gøre én ting: stemme imod det klart og entydigt. Men der er nok noget, der vil blive misforstået i denne forbindelse, og derfor vil vi, hvor der er tale om klare forbedringer, stemme for de ændringsforslag, der indebærer det, og hvor der er tale om skærpselser, lige så klart stemme imod det.

Dernæst skal jeg sige om lovforslag nr. L 226 om ændringer i pensionsbeskatningsloven, at vi finder, det er et unødigt indgreb at ændre reglerne for fradragsret for præmie og kapitalindskud til pensionsordninger med løbende udbetalinger. Disse ordninger er hovedsagelig udtryk for opgivelse af et nutidigt forbrug ved binding af midler, der ved udbetaling beskattes, og er dermed alene en ændring af skattebetalingstidspunkt for dem, der ønsker at betrygge deres ældre leveår, og det er jo langtfra alle, der har en offentlig pension; der er nogle, der ønsker at sikre sig. Det anser vi for at være samfundsmæssigt ønskværdigt, og vi vil derfor undlade at stemme for regeringspartiernes ændringsforslag nr. 1, 3, 4 og 6, der både indeholder skærpselser og lettelser, og stemme imod SFs ændringsforslag nr. 2, der er en yderligere skærpselse, men stemme for nr. 5, fordi det giver respit for borgerne.

Om olieproduktafgifterne, lovforslag nr. L 227, kan det vel først siges, at de i øvrigt fjerner os fra den EF-harmonisering, som vi på afgiftsområdet skulle være i gang med. Det gælder om, at besparelser af energi kan opnås på anden måde end ved fordyrelse gennem forhøjede afgifter. De olieprisstigninger, som OPEC foretager i disse dage, er de ikke nok til at fordyre forholdene for os herhjemme? Udenrigsministeren har som formand for venstre talt om i dag i venstrepresen, at olieprisstigningerne burde holdes uden for pristallet, og at det nok ville gå op for flere og flere. Det er gået op for det konservative folkeparti, der klart har sagt, at vi må lide skæbnefællesskab i den økonomiske situation, vi står i, og at de afgifter, der væltes over på den jævne borger, er ond gerning oven i de voldsomme prisstigninger, der finder sted. Bliver vi pisket af OPEC med svøber, så pisker regeringen os med skorpioner, uden at den vil begynde at gøre noget effektivt for at finde andre energikilder frem herhjemme, bl. a. a-kraft.

Om lovforslag nr. L 228 om benzinen skal jeg blot sige, at den voldsomme afgiftsforhøjelse ikke kan være begrundet i en energibesparelse med en målsætning på 5 pct. Det er en finansstramning, der rammer et enkelt område urimeligt. Vi vil undlade at stemme til alle tre ændringsforslag, og jeg kan sige, at det ændringsforslag, fremskridtspartiet har stillet, og som skulle komme benzinhandler-